

HH

## HERBELEVING HEROÏSCHE FIETSTOCHT

## Lieropse jochies ver van huis

**Het zou in deze tijd** niet meer kunnen, maar in 1967 fietsten zes Lieropse jongens binnen een dag op hun kinderfietsjes op en neer naar het Belgische Zichem.

Tonny Peeters  
t.peeters@ed.nl

Lierop

**N**a middernacht kwamen ze terug van de 200 kilometer lange tocht, opgewacht door hun ongeruste ouders. Enkele bekende Lieroppenaren gaan die heroïsche tocht nu dunnetjes overdoen. Drie Van Horiken (Harrie, Bart en Rien), twee Van Bussels (Aad en Harry) en Gerard Geutjens stappen op een vroege ochtend in 1967 op de fiets. Dat doen ze in die dagen wel vaker. Zo draaien ze rondjes richting Janus van Eijk van 1,2 kilometer. Soms wel veertig keer op een dag.

De jeugdige Lieroppenaren willen echter een keer wat anders en besluiten naar Zichem te fietsen. Een plaats die ze kennen van de populaire film *Wij, Heren van Zichem*. Ze willen het museum van schrijver Ernest Claes bezoeken en het café waar de film is opgenomen. Met een kaart in de hand beginnen ze aan de tocht, zonder enig benul van de afstand te hebben.

„We fietsten allemaal op zo'n klein fietsje zonder versnelling. De jongste was acht, Gerard was dertien en de oudste. Op de heenweg ter hoogte van Budel hadden we onze boterhammen al op”, herinnert Harrie van Horik zich. „Onderweg werd Harry van Bussel aangehouden door de Belgische politie, omdat hij zonder handen fietste. Hij kreeg flink op zijn donder.”

De Belgische agenten snappen niet wat het zestal zo ver van huis doet,



▲ Gerard Geutjens, oud-huisarts Ferd Raaijmakers, pastoor Jan Zwirs en Harrie van Horik (v.l.n.r.) fietsen binnenkort vanuit Lierop naar Zichem. FOTO RENÉ MANDERS/DCI MEDIA

maar laten de jongens gaan. Rond 15.00 uur komen ze aan op de plaats van bestemming. Omdat ze ook weer 100 kilometer terug moeten, besluiten ze om hooguit een half uur in Zichem te blijven.

### Bellen bij familie

Net over de grens in Nederland gaan ze op bezoek bij familie van Geutjens in Maarheeze, weet hij nog. Het is dan al laat op de avond. Geutjens: „We hadden geen mobiel mee en konden daar onze ouders bellen. Ze waren ongerust. Rond middernacht kwamen we thuis, onze ouders stonden ons al geruime tijd op de weg op te wachten.”

Van Horik en Geutjens zijn zater-



**We reden op fietsjes zonder versnelling. Bij Budel hadden we onze boterhammen al op**

— Harrie van Horik

dag 14 augustus opnieuw van de partij, respectievelijk als deelnemer en lid van de bezemwagen. De hernieuwde fietstocht is tevens een cadeau van oud-huisarts Ferd Raaijmakers aan pastoor Jan Zwirs. Die kijkt uit naar de tocht met zijn dorpsgenoten. De afstand is geen enkel probleem voor hem.

„Fietsen vind ik geen straf”, zegt hij. „Ik ben laatst nog naar een plaats nabij Arnhem gefietst voor een dienst bij de zusters die ook op Borneo zijn geweest. Ik ging om 05.00 uur, om 11.00 uur was de mis en om 22.00 uur was ik weer thuis. Stond er 190 kilometer op de teller.”

Raaijmakers fietst zelf ook mee, waarschijnlijk op zijn oude dienst-

### Populaire serie

*Wij, Heren van Zichem* was een populaire Vlaamse televisieserie, die uitgezonden werd tussen 1969 en 1971. De serie was gebaseerd op verhalen van Ernest Claes, de in Zichem geboren schrijver. Zijn geboortehuis is nu een museum. De reeks, die deels werd opgenomen in Zichem en diverse keren op tv werd herhaald, was ook in Nederland bekend, vooral vanwege de streken van de hoofdperson, een blonde jonge bengel met de toepasselijke naam 'De Witte van Zichem'.



▲ Witte van Zichem, gespeeld door Eric Clerckx in 1980.

fiets van begin vorige eeuw. Daarop maakte hij altijd zijn rondjes door het dorp toen hij nog huisarts was. Hij wil tijdens de tocht ook het boek over 'De Witte van Zichem' herdenken. Dat schrijfwerk kwam exact een eeuw geleden uit en is inmiddels toe aan de 128ste druk.

De oud-huisarts heeft al twintig dorpsgenoten zover gekregen om mee te fietsen en te overnachten bij de nonnen in Scherpenheuvel. Het wordt volgens hem zeker geen wedstrijd zoals ruim een halve eeuw geleden.

„We gaan maximaal 15 kilometer per uur fietsen. Voor sommigen is dat te traag, maar dat geeft niet. Het wordt een mooie dag.”